

UCHWAŁA NR XCI/862/01

Rady Miasta Krakowa

z dnia 21 listopada 2001 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu wniesionego do projektu zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa w „Obszarze przy Rondzie Kocmyrzowskim”.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity: Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139, zm.: Dz. U. Nr 41 poz. 412 i Nr 111 poz. 1279, z 2000 r. Nr 12 poz. 136, Nr 109 poz. 1157, Nr 120 poz. 1268, z 2001 r. Nr 14 poz. 124/ - Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1.

1. W wyniku rozpatrzenia zarzutu wniesionego przeciwko ustaleniom projektu zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa w „Obszarze przy Rondzie Kocmyrzowskim”, nie uwzględnionego w projekcie zmiany planu - postanawia się odrzucić zarzut Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „Jutrzenka”, w którym jest kwestionowana zmiana przeznaczenia terenu tras komunikacyjnych KT, na teren - zieleni publicznej ZP.
2. Uzasadnienie faktyczne i prawne odrzucenia zarzutu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Zarząd Miasta Krakowa do doręczenia Zainteresowanemu kopii niniejszej uchwały wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Stanisław HANDZLIK

Uzasadnienie faktyczne odrzucenia zarzutu.

W wyniku rozpatrzenia zarzutu wniesionego przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Jutrzenka” Rada Miasta Krakowa zadecydowała o odrzuceniu tego zarzutu.

Przedmiotem zarzutu było zakwestionowanie istoty przeprowadzania zmiany planu czyli zmiany przeznaczenia terenu objętego opracowaniem z obszaru tras komunikacyjnych KT na obszar zieleni publicznej ZP.

Podniesione w piśmie Spółdzielni Mieszkaniowej „Jutrzenka” zarzuty oraz argumenty zostały szczegółowo zbadane i przeanalizowane przez projektanta planu, Zarząd Miasta Krakowa, a następnie Radę Miasta Krakowa w oparciu o zgromadzoną dokumentację planistyczną, która jest materiałem dowodowym w sprawie. Obejmuje ona, począwszy od podjęcia opracowania aż do etapu rozpatrywania wniesionego zarzutu m.in.: wnioski do planu, zaktualizowany podkład mapy zasadniczej, sytuacyjno - wysokościowej w skali 1:2000, materiały obrazujące stan własności gruntów (mapa, wypis z rejestru gruntów), projekt planu wraz z prognozą skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze, dowody wymaganych ogłoszeń prasowych, obwieszczeń i zawiadomień, wykaz uzgodnień i opinii do projektu zmiany planu, wykaz zarzutów (protestów nie wniesiono) wraz ze sposobem ich rozpatrzenia przez ZMK.

Na podstawie zgromadzonej dokumentacji planistycznej, stanowiącej materiał dowodowy, ustalono następujący stan faktyczny:

1. Wszystkie czynności proceduralne określone w art. 18 ust. 2 pkt 1-10 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym zostały prawidłowo przeprowadzone. W szczególności, od początku procedury do etapu rozpatrywania zarzutu, dokonano wymaganych ogłoszeń i zawiadomień, które miały wpływ na realizację uprawnień zainteresowanych.
2. Celem opracowanej zmiany planu było, zgodnie z uchwałą Nr XXXVI/260/99 Rady Miasta Krakowa z dnia 17 listopada 1999 r. w sprawie przystąpienia do jej sporządzenia, stworzenie prawnej podstawy dla utrzymania terenu istniejącego zieleńca Plant Bieńczyckich i wykluczenie budowy stacji paliw na tym terenie.
3. Efekty kolejnych etapów sporządzanej zmiany planu jednoznacznie świadczą o tym, że utrzymanie istniejącego zieleńca Plant Bieńczyckich poprzez wyłączenie tego terenu z obszaru usług komunikacyjnych KT jest rozwiązaniem prawidłowym przestrzennie. Zasadność i celowość przeprowadzenia zmiany planu została potwierdzona (lub nie zanegowana) w uzyskanych do projektu zmiany planu uzgodnieniach i opiniach m.in. Wojewody Małopolskiego, Zarządu Dróg i Komunikacji, Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Rady Dzielnicy XVI. Jedynie opinia Urzędu Marszałkowskiego była negatywna – zawierała wniosek o pozostawienie przeznaczenia terenu pod KT ze względu na konieczność utrzymania rezerwy terenowej potrzebnej do przebudowy węzła komunikacyjnego. Również wykonane

przez rzeczoznawców z listy Wojewody opracowanie pn. „Prognoza skutków wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze” potwierdzało prawidłowość przyjętych rozstrzygnięć przestrzennych, dla tego terenu.

4. Po wyłożeniu projektu zmiany planu do publicznego wglądu nie wpłynął żaden zarzut ani protest oprócz zarzutu Spółdzielni Mieszkaniowej „Jutrzenka”, w którym zakwestionowano samą istotę zmiany planu podnosząc, że narusza ona jej interes prawny.
5. Uchwałą Nr LXII/512/00 z dnia 11 października 2000 r. Rada Miasta Krakowa odrzuciła zarzut wniesiony przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Jutrzenka”. Korzystając z przysługującego jej prawa Spółdzielnia wniosła do sądu administracyjnego skargę na przywołaną powyżej uchwałę. Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 15 marca 2001r. uznał argumenty podnoszone przez Spółdzielnię i stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały Nr LXII/512/00 RMK.

Wobec powyższego projektant planu ponownie przeanalizował całość sytuacji i argumenty Spółdzielni podnoszone w złożonym zarzucie oraz rozważył możliwość uwzględnienia zarzutu, co w konsekwencji sprowadzałoby się do utrzymania przeznaczenia terenu obowiązującego w planie (KT) i tym samym do konieczności odstąpienia od sporządzania zmiany planu, albowiem projektowana inwestycja (budowa stacji paliw) wypełnia prawie w 95% teren objęty zmianą.

Powtórna, kompleksowa analiza urbanistyczna potwierdziła konieczność ochrony objętego zmianą planu obszaru i zachowanie go w stanie niezabudowanym jako fragmentu Plant Bieńczyckich. Teren ten ze względu na położenie w osiedlu Bieńczyce został objęty strefą rehabilitacji zabudowy blokowej, której zapisy nakazują m.in. podjęcie działań na rzecz poprawy estetyki otoczenia poprzez wprowadzenie urządzonej zieleni wysokiej i zakomponowanie zieleni niskiej. Ponadto zachowany w stanie niezabudowanym pas zieleni będzie izolował okolicznych mieszkańców od uciążliwości ruchu drogowego głównej arterii komunikacyjnej oraz stanowił skuteczne zabezpieczenie przed inwestycjami (np. stacje paliw) zagrażającymi bezpieczeństwu ruchu drogowego (wprowadzającymi kolizyjne rozwiązania poprzez bezpośrednie podłączenia do ruchu na skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej), realizacja których zaprzepaszczalaby rezerwę terenu pod ewentualną przebudowę tego węzła komunikacyjnego, o co wnosił Urząd Marszałkowski.

Paradoksalnie w swoim zarzucie Spółdzielnia podkreśla, że szybki rozwój komunikacji wymusi modernizację skrzyżowania, jednocześnie nie zauważając, że po ulokowaniu na nim stacji paliw może ona być znacznie utrudniona.

Przy sporządzaniu projektu zmiany planu wzięto również pod uwagę intencję Rady Miasta Krakowa jaka towarzyszyła decyzji o podjęciu tego opracowania. Nie była to decyzja przypadkowa gdyż już uchwałą Nr CXVIII/1048/98 z dnia 20 maja 1998 r. Rada Miasta zobowiązała Zarząd Miasta Krakowa do niezwłocznego podjęcia czynności zmierzających do zmiany planu wykluczającej możliwość lokalizacji stacji paliw we wskazanym obszarze. Wyrażona tak intencja zmiany planu znalazła również

uznanie Rady Miasta Krakowa następnie - trzeciej kadencji, czego dowodem jest podjęcie w dniu 17 listopada 1999 r. uchwały Nr XXXVI/260/99 o przystąpieniu do sporządzania zmiany planu. Zasadność intencji Rady, a tym samym cel zmiany planu, został potwierdzony przez proces planistyczny, a rozwiązania przyjęte w projekcie planu zostały zaakceptowane przez właściwe do uzgodnień organy oraz spotkały się z akceptacją Rady Dzielnicy XVI (najbardziej bezpośredniego reprezentanta mieszkańców). Należy tu podnieść, że Spółdzielnia Mieszkaniowa „Jutrzenka” nie złożyła formalnego wniosku do planu i tym samym na początkowym etapie prac planistycznych nie zgłosiła swoich zamiarów względem terenu.

Podkreślenia wymaga również fakt, że Spółdzielnia zasłaniając się interesem swoich lokatorów (zyski z dzierżawy będą rzekomo przeznaczane na remonty) zapomina, że Planty Bieńczyckie, których fragment jest objęty zmianą planu zmierzającą do utrzymania istniejącego zieleńca, stanowią dobro ogólne wszystkich mieszkańców miasta.

Przedstawiony stan faktyczny przemawia za odrzuceniem zarzutu. Takie też stanowisko zajął Zarząd Miasta Krakowa – nie uwzględniając go i przekazując do rozpatrzenia Radzie Miasta Krakowa, która w wyniku szczegółowego zapoznania się z okolicznościami faktycznymi i ich oceną ponownie uznała, że rozstrzygnięciem prawidłowym pod względem przestrzennym a zarazem zgodnym z prawem jest odrzucenie zarzutu. Uznaje się tym samym niezbędną przeprowadzenia projektowanej zmiany planu.

Uzasadnienie prawne odrzucenia zarzutu.

Generalną podstawą prawną rozstrzygnięcia zarzutu jest przepis art. 24. ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym dający Radzie Gminy kompetencję do jego uwzględnienia bądź odrzucenia.

Przepis ten w powiązaniu z art. 18 ust. 2 ustawy obliguje Radę do rozpatrzenia zarzutu, ale nie zobowiązuje do jego uwzględnienia. W oparciu o ten przepis Rada może odrzucić zarzut i tym samym naruszyć interes prawny zainteresowanego jeżeli nie spowoduje to naruszenia prawa, a okoliczności faktyczne stanowią przesłankę do takiego rozstrzygnięcia.

W świetle przedstawionego stanu faktycznego, którego ocena przez Radę jest odmienna niż Zainteresowanej, stwierdza się, że Rada (jako reprezentant woli i interesów mieszkańców gminy) dokonując rozstrzygnięcia zarzutu (mimo że naruszyła interes prawny Spółdzielni) nie działała w sposób arbitralny i nie nadużyła „władztwa planistycznego” jakie zostało jej przyznane w myśl art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Sprawę bowiem rozważano w kontekście przepisu art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, który nakazuje w zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnić odpowiednie elementy na pierwszym miejscu stawiając wymogi ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury oraz walory krajobrazowe - na dalszy plan odsuwając prawo własności (w tym przypadku prawo użytkowania wieczystego, którym legitymuje się Spółdzielnia). Stwierdzono, że projektowany

„Teren Miejskiej Zieleni Publicznej - ZP” (utrzymany zieleniec) - stanowi ważny element kształtowania tego ładu, którego wizję uznaje się za prawidłową, generalnie akceptowaną przez społeczność lokalną (do projektu planu nie wniesiono żadnych sprzeciwów, choć w przypadku braku akceptacji dla rozwiązań planistycznych mieszkańcy okolicznych bloków mieli prawo wnieść protest w trybie art. 23 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym).

W uzupełnieniu sposobu rozstrzygnięcia zarzutu, należy dodać, że projekt zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego sporządzono zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zakres regulacji nie wykracza poza ramy ustawowe określone w art. 1 ust. 2 pkt 2, 3 i stanowiące, że przedmiotem planu są m.in. ustalenia dotyczące zieleni. Także i przepisy szczególne stanowią w tym zakresie uszczegółowioną podstawę właściwości, a także prawidłowości projektowanych rozwiązań. Uchwała została podjęta na podstawie następujących ustaw:

1. Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska /Dz. U. Nr 62 poz. 627/ stanowiącej m.in., że w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni - w tym przypadku jest to spełnienie wymogów art. 72 ust. 1 pkt 3 poprzez utrzymanie i wzbogacenie istniejącej zieleni oraz założoną właściwą jej pielęgnację.
2. Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 4 z późn. zm.) stanowiącej o tym, że do zadań własnych gminy należą m.in. sprawy ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska (art. 7 ust. 1 pkt 1) a zadania te realizowane są przez gminę m.in. poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (art. 18 ust. 2 pkt 5) - w tym przypadku poprzez sporządzenie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa, która zapewni właściwą gospodarkę terenem, ład przestrzenny i ochronę środowiska (utrzymanie istniejącej urządzonej zieleni miejskiej - stanowiącej część Plant Bieńczyckich).
3. Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) stanowiącej, że w zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury (art. 1 ust. 2 pkt 1) - w tym przypadku poprzez uniknięcie w rejonie skrzyżowania ul. Kocmyrzowskiej i ul. Andersa (droga wojewódzka) wadliwej lokalizacji stacji benzynowej z włączeniem wjazdu do drogi wojewódzkiej - wywołującej zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego w miejscu o najbardziej nasilonym ruchu komunikacyjnym (w tym tramwajowym).

**Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy
zarzut postanowiono odrzucić.**